

ร่าง

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง กำหนดระยะห่างและหลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันเหตุรำคาญหรือผลกระทบที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ในสถานประกอบกิจการ การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดระยะห่าง และหลักเกณฑ์ในการควบคุมและป้องกันมลพิษ อันเกิดจากการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร เพื่อประโยชน์ในการควบคุมสถานประกอบกิจการมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุ นั้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๒๒ วรรคสอง แห่งกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดระยะห่างและหลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันเหตุรำคาญหรือผลกระทบที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ในสถานประกอบกิจการ การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร พ.ศ.”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“กิจการ” หมายความว่า กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร

“ผู้ดำเนินกิจการ” หมายความว่า เจ้าของ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของสถานประกอบกิจการนั้น

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“โรงเรือน” หมายความว่า อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างที่มีหลังคา โดยภายในแบ่งกันเป็นคอกหรือรูปแบบอื่นสำหรับใช้เพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร

“ของเสีย” หมายความว่า มูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสาร หรือสิ่งอื่นใดอันเกิดจากการประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“ส่วนน้ำ” หมายความว่า พื้นที่หรือบริเวณที่มีลักษณะเป็นบ่อหรือแอ่งสำหรับรองรับสิ่งขับถ่ายจากสุกร

ข้อ ๔ สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากศาสนสถาน โรงพยาบาล สถานศึกษา สถานเลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุหรือผู้ป่วยพักฟื้นหรือผู้พิการ ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการ ตั้งแต่ ๒๐ - ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการ ตั้งแต่ ๕๑ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการ ตั้งแต่ ๕๐๑ - ๕,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ เมตร

(๔) สำหรับสถานประกอบกิจการ ตั้งแต่ ๕,๐๐๑ ตัว ขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ เมตร

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับสถานประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาตอยู่ก่อนวันที่ประกาศ มีผลใช้บังคับ ทั้งนี้ ต้องไม่เพิ่มจำนวนสุกรหรือขยายพื้นที่เพิ่มเติมจนไม่เป็นไปตามเงื่อนไขในวรรคหนึ่ง และต้องดูแลให้สถานประกอบกิจการมีระบบป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพและเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงอย่างมีประสิทธิภาพตามประกาศนี้ (ระบุในบทเฉพาะกาล)

ข้อ ๕ ผู้ดำเนินการกิจการต้องควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุจากสถานประกอบกิจการ ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๕.๑ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของโรงเรือนและบริเวณโดยรอบ

(๑) แบ่งพื้นที่ดำเนินการเป็นสัดส่วนและเหมาะสม เช่น พื้นที่เพาะพันธุ์ เลี้ยง และอนุบาลสุกร พื้นที่จัดเก็บอาหารสุกร ยาและวัคซีน พื้นที่ผสมอาหาร พื้นที่ตากมูลสุกร พื้นที่บำบัดหรือกำจัดของเสีย

(๒) โรงเรือนต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง อยู่ในสภาพดี และปลอดภัย มีการบำรุงรักษาและทำความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ เพื่อลดการสะสมมูลสัตว์ สิ่งปฏิกูล แหล่งเพาะพันธุ์พาหะนำโรคและเชื้อโรค ฝุ่นและกลิ่นภายในโรงเรือน

(ก) พื้นโรงเรือนอยู่ในสภาพดี มีความลาดเอียงเพื่อให้น้ำหรือสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายได้โดยสะดวก มีการดูแลรักษาพื้นโรงเรือนให้แห้งและสะอาดอยู่เสมอ ในกรณีที่เป็นพื้นคอนกรีต พื้นสแลท หรือพื้นลักษณะอื่นใดในทำนองเดียวกัน ต้องจัดเก็บกวาดมูลสุกรและเศษสิ่งตกค้างจากพื้นคอกทุกวัน และล้างทำความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

(ข) โรงเรือนที่มีส้วมน้ำต้องกำจัดสิ่งขับถ่ายและล้างทำความสะอาดทุกวัน

(ค) โรงเรือนที่มีการใช้วัสดุรองพื้น ต้องบำรุงรักษาและเปลี่ยนวัสดุรองพื้นตามระยะเวลาที่เหมาะสม เพื่อป้องกันกลิ่นรบกวนและการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค

(ง) โรงเรือนเพาะพันธุ์ เลี้ยง และอนุบาลสุกรต้องมีที่ขังหรือคอกกันเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสุกร มิให้สุกรอยู่อย่างแออัด

(๓) สถานที่เก็บอาหารสุกรและโรงผสมอาหารจัดเป็นสัดส่วน เป็นระเบียบ ดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพที่สะอาด และสามารถป้องกันแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคได้

(๔) จัดให้มีการระบายอากาศที่ดี เพื่อลดปัญหากลิ่นรบกวนที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

๕.๒ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ วัสดุดิบ และอาหาร

(๑) เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ เช่น พัดลมระบายอากาศ รวมถึงสวิทช์และสายไฟต่างๆ ต้องติดตั้งหรือจัดเก็บเป็นระเบียบ ปลอดภัย ทำความสะอาดสม่ำเสมอ ตรวจสอบและบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี ใช้งานได้ หากพบการชำรุด ต้องหยุดใช้งานและดำเนินการซ่อมแซมแก้ไข พร้อมทั้งจัดให้มีป้ายห้ามใช้หรือสัญญาณเตือน

(๒) ภาชนะและอุปกรณ์ให้อาหารและน้ำสุกร ต้องเพียงพอกับจำนวนสุกร และทำความสะอาดเป็นประจำ

(๓) จัดเก็บวัสดุดิบและอาหารเลี้ยงสุกรมิดชิดสามารถป้องกันแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคและป้องกันการเสื่อมสภาพ เพื่อลดกลิ่นรบกวนได้

๕.๓ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการของเสียและมลพิษที่เกิดจากการประกอบกิจการ

(๑) หลักเกณฑ์การจัดการมูลฝอย

(ก) จัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่เพียงพอและถูกหลักสุขาภิบาล และต้องทำการคัดแยกมูลฝอยทั่วไป มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตราย และนำไปกำจัดด้วยวิธีการที่เหมาะสมและเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(ข) มีจัดการมูลสุกร โดยการรวบรวมและบำบัดด้วยวิธีการตาก หมัก หรือ ระบบแก๊สชีวภาพ หรือวิธีการอื่นใดที่ถูกต้องตามหลักวิชาการสุขาภิบาล ทั้งนี้ต้องมีระบบ วิธีการ หรือมีโครงสร้างที่สามารถป้องกันกลิ่นรบกวนและมีให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคได้ และต้องมีมาตรการป้องกันความปลอดภัยที่เหมาะสม

(ค) กรณีสุกรป่วยหรือตายโดยไม่รู้สาเหตุ หรือสุกรเป็นโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด ต้องมีการจัดการซากสุกรให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) หลักเกณฑ์การจัดการมลพิษ

(ก) จัดให้มีและบำรุงรักษาท่อหรือรางระบายน้ำเสียจากโรงเรือนเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียให้อยู่ในสภาพที่สะอาดปราศจากน้ำขังและการสะสมของมูลสุกรหรือกากตะกอน เพื่อป้องกันกลิ่นรบกวนและการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค

(ข) มีการบำบัดหรือการปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียจากการประกอบกิจการ โดยวิธีการที่มีประสิทธิภาพ เพียงพอ สามารถรองรับปริมาณน้ำเสียและบำบัดน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้ ก่อนระบายสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่ภายนอก หรือนำกลับมาใช้ประโยชน์ภายในสถานประกอบกิจการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

กรณีสถานประกอบกิจการไม่เข้าข่ายบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ผู้ดำเนินกิจการต้องมีมาตรการจัดการน้ำเสียเบื้องต้นก่อนระบายสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่ภายนอก

(ค) มีการจัดการกากตะกอนหรือสิ่งตกค้างจากการจัดการน้ำเสีย โดยต้องมีการรวบรวมและกำจัด หรือนำไปใช้ประโยชน์ด้วยวิธีการที่เหมาะสม ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพหรือก่อเหตุรำคาญแก่ประชาชนที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

(ง) มีมาตรการลดกลิ่นอันเกิดจากการประกอบกิจการที่เหมาะสม ทั้งนี้ ต้องไม่เกินค่ามาตรฐานความเข้มข้นของอากาศเสียที่ปล่อยทิ้งจากสถานประกอบกิจการ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(จ) มีมาตรการในการควบคุมระดับเสียงในสถานประกอบกิจการ มิให้มีระดับเสียงเกินกว่าที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

.....
()

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข